ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr.A420296819
Lietas arhīva Nr. AA43-0942-20/16
ECLI:LV:ADAT:2020:1027.A420296819.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2020.gada 27.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Indra Meldere,
tiesneses Sanita Kanenberga un Inga Juhņeviča-Knoka

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru tiktu noteikts, ka /pers. A/ ir medicīniskās indikācijas invalīda īpašas kopšanas nepieciešamībai, izdošanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 1.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas (turpmāk – komisija) Rīgas apvienotās nodaļas 2019.gada 5.septembra atzinumu Nr.30-2019-6966-A (turpmāk – sākotnējais atzinums) noteikts, ka pieteicējai /pers. A/ nav medicīnisko indikāciju invalīda īpašas kopšanas nepieciešamībai.

[2] Nepiekrītot sākotnējam atzinumam, pieteicēja to apstrīdēja. Komisijas 2019.gada 6.novembra atzinumā Nr.12-2019-486-A (turpmāk – Atzinums) secināts, ka pieteicējai nav medicīnisko indikāciju invalīda īpašas kopšanas nepieciešamībai, jo saskaņā ar Tukuma novada pašvaldības aģentūras „Tukuma novada sociālais dienests" (turpmāk – sociālais dienests) 2019.gada 19.augusta personas ikdienā veicamo darbību un vides novērtējuma anketu (turpmāk– anketa) pieteicējas pašaprūpes, mobilitātes un ar mājas dzīvi saistīto darbību novērtējums ir 10 punkti. Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 23.decembra noteikumu Nr.805 „Noteikumi par prognozējamas invaliditātes, invaliditātes un darbspēju zaudējuma noteikšanas kritērijiem, termiņiem un kārtību" (turpmāk – noteikumi Nr.805) 8.pielikuma 2.punktu atzinumu par personas īpašas kopšanas nepieciešamību sniedz personai, kurai noteikta 1.invaliditātes grupa un tās pašaprūpes, mobilitātes un ar mājas dzīvi saistīto darbību novērtējums ir zemāks par 7 punktiem.

[2] Nepiekrītot Atzinumam, pieteicēja ar pieteikumu vērsās Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīti turpmākie apsvērumi.

Kopš 2018.gada 3.augusta, kad pieteicēja zaudēja samaņu un krita, gūstot smagu galvas sasitumu, pieteicējai ir stipras galvas sāpes ar reiboņiem un nestabilitāte uz kājām ar baiļu sindromu. Pieteicējai ir virkne arī citu veselības problēmu, tai skaitā mugurkaula skriemeļu vairākkārtēji kompresijas lūzumi un sirds ritma traucējumi, kuru dēļ pieteicējai piešķirta 1.invaliditātes grupa. Pieteicēja nespēj sevi aprūpēt. Vēlāk pieteicējai 1.invaliditātes grupa tika pagarināta uz diviem gadiem, nenosakot medicīniskās indikācijas invalīda īpašas kopšanas nepieciešamībai. Pieteicēja guļ, jo ir vēdera dobuma orgānu noslīdējums, sāp mugura un reibst galva. Pieteicēja ir ieslēgta, viņu aprūpē dēls un mazbērni. Bez palīdzības pieteicēja var pakustināt tikai rokas un lēni runāt. Visas kustības pavada sāpes mugurā. Pie jebkādām kāju kustībām sākas tirpoņa, un kājas kļūst nejūtīgas.

[3] Komisija paskaidrojumā norādījusi, ka pieteicējas pieteikums ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

Ar komisijas Rīgas apvienotās nodaļas 2019.gada 5.septembra lēmumu Nr.30-2019-15836 pieteicējai sakarā ar slimību noteikta 1.invaliditātes grupa no 2019.gada 4.septembra līdz 2021.gada 3.septembrim, noteiktas arī medicīniskās indikācijas speciāli pielāgota vieglā automobiļa iegādei un pabalsta transporta izdevumu kompensēšanai saņemšanai, kā arī indikācijas asistenta pakalpojuma nepieciešamībai. 2019.gada 19.augustā ergoterapeits pieteicējas dzīvesvietā veica pieteicējas novērtēšanu. Anketa aizpildīta, pārliecinoties par pieteicējas spējām. Novērtējums balstīts ne tikai uz sarunu ar pieteicēju, bet pieteicējai demonstrējot pārvietošanās un citus anketā prasītos, vērtējamos kritērijus. Ergoterapeits, apsekojot pieteicēju klātienē, pieteicējas pašaprūpes, mobilitātes un ar mājas dzīvi saistīto darbību funkcionālo traucējumu smaguma pakāpi novērtēja ar 10 punktiem, tādējādi pieteicējai pamatoti netika noteiktas medicīniskās indikācijas īpašas kopšanas

nepieciešamībai. Komisijai nav pamata apšaubīt ergoterapeita kompetenci, aizpildot anketu un veicot novērtēšanu.

[4] Pieteicēja iesniedza tiesā papildu paskaidrojumu, kurā norādīts, ka pieteicējas veselības stāvokli novērtējis sociālā dienesta ergoterapeits, kas nav iepazinies ar pieteicējas veselības apraksta dokumentiem (medicīnas dokumentiem). Pieteicējas dēls aprūpē un uztur pieteicēju jau vairāk kā divus gadus, tāpēc viņš nevar strādāt pilnu darba slodzi un saņemt pienācīgu atalgojumu.

Pieteicējai ir 80 gadi, viņas veselības stāvoklis arvien pasliktinās, nevis uzlabojas. Neviens ergoterapeita atbalsta līdzeklis pieteicējai neder, jo pieteicējai reibst galva un ir baiļu sindroms, kā arī vēdera dobuma orgānu noslīdējums, kas vairs nav labojams. Pieteicējai ļauj tikai gulēt un, atbalstot muguru, sēdēt.

Pieteicēja lūdz izvērtēt viņas veselības stāvokli pēc būtības, balstoties uz medicīniskajiem dokumentiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 1.aprīļa spriedumu pieteicējas pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Lietā pastāv strīds, vai ir konstatējami priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai, ar kuru tiktu atzīts, ka pieteicējai ir medicīniskās indikācijas invalīda īpašas kopšanas nepieciešamībai.

Tiesa atsaukusies uz Invaliditātes likuma 5.panta pirmo un otro daļu, noteikumu Nr.805 7., 18.punktu un 21.1.2.2.apakšpunktu, kā arī 8.pielikuma 2.punktu un secinājusi, ka, lai pieteicējai atbilstoši noteikumu Nr.805 regulējumam noteiktu īpašas kopšanas nepieciešamību, pieteicējas pašaprūpes, mobilitātes un ar mājas dzīvi saistīto darbību novērtējumam atbilstoši šo noteikumu 2.pielikuma 6.punktam jābūt zemākam par 7 punktiem.

2019.gada 19.augustā ergoterapeits pieteicējas dzīvesvietā veica pieteicējas novērtēšanu, aizpildot anketu Nr.2-31.1/62.

Tiesa, iepazīstoties ar minēto anketu, secinājusi, ka anketa aizpildīta, ergoterapeitam veicot pieteicējas apsekošanu klātienē, proti, pieteicējas dzīvesvietā. Tāpat tiesa, iepazīstoties ar anketā ietvertajiem ergoterapeita detalizētiem komentāriem, secinājusi, ka novērtējums balstīts ne tikai uz vārdisko sarunu, bet arī pieteicējai demonstrējot pārvietošanās un citus anketā noteiktos vērtējamos kritērijus.

Kā izriet no anketas, ergoterapeits pieteicējas pašaprūpes, mobilitātes un ar mājas dzīvi saistīto darbību funkcionālo traucējumu smaguma pakāpi novērtēja ar 10 punktiem, proti, augstāk par 7 punktiem, kas būtu par tiesisku pamatu noteikt pieteicējai īpašas kopšanas nepieciešamību.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa uzskatījusi, ka pieteicējai pamatoti netika noteiktas medicīniskās indikācijas īpašas kopšanas nepieciešamībai.

[5.2] Papildus tiesa norādījusi, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 31.marta noteikumu Nr.279 „Noteikumi par kārtību, kādā personas saņem sociālās rehabilitācijas pakalpojumus sociālās rehabilitācijas institūcijās, un prasībām sociālās rehabilitācijas pakalpojumu sniedzējiem" 11.1.apakšpunktu pašvaldības sociālais dienests attiecīgās personas klātbūtnē viņas dzīvesvietā novērtē personas pašaprūpes, mobilitātes un ar mājas dzīvi saistīto darbību funkcionālo traucējumu smaguma pakāpi atbilstoši Bartela indeksam (2.pielikums), identificē sociālās funkcionēšanas problēmu, kura risināma sociālās rehabilitācijas laikā, un sastāda novērtējuma protokolu (3.pielikums), ja nepieciešams, novērtēšanā iesaistot ģimenes ārstu, ārstējošo ārstu vai funkcionālo speciālistu (ergoterapeitu vai fizioterapeitu).

Ārstniecības likuma 45.[1] panta pirmā daļa noteic, ka funkcionālais speciālists (fizioterapeits, ergoterapeits, tehniskais ortopēds, audiologopēds, uztura speciālists, mākslas terapeits, optometrists) ir ārstniecības persona, kas ieguvusi otrā līmeņa profesionālo augstāko medicīnisko izglītību un darbojas atbilstoši savai kompetencei ārstniecībā. Savukārt 45.[2] panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka savā specialitātē funkcionālais speciālists profesionālās kompetences ietvaros pārzina cilvēka funkcionālo ierobežojumu novērtēšanu un rehabilitācijas principus.

Izskatāmajā gadījumā pieteicējas apsekošanu klātienē veica ergoterapeits, proti, persona ar atbilstošu kvalifikāciju un pieredzi. Attiecīgi secināms, ka pieteicējai veiktais novērtējums balstās uz kvalificēta speciālista profesionālo pieredzi un kvalifikāciju.

Tiesai izskatāmajā gadījumā nav pamata apšaubīt šo vērtējumu, jo no lietas materiāliem un pieteicējas paskaidrojumiem neizriet, ka ergoterapeita vērtējums būtu balstīts uz nepilnīgu vai neobjektīvu informāciju. Turklāt kā jau tiesa konstatēja iepriekš, novērtējums tika veikts pieteicējai klātesot, demonstrējot vērtējamās pārvietošanās, pašaprūpes un citas anketā noteiktās darbības, kas tiesas ieskatā ergoterapeitam ļāva objektīvi novērtēt pieteicējas veselības stāvokli un funkcionālās spējas. Tāpat secināms, ka arī no pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem neizriet norāde, ka informācija, kuru anketā norādīja ergoterapeits, būtu nepatiesa vai neatbilstu faktiskajiem apstākļiem pieteicējas novērtēšanas brīdī.

[5.3] Pieteicēja papildus paskaidrojumā norāda, ka ergoterapeits redzēja pieteicēju vizuāli, bet nav iepazinies ar pieteicējas veselības apraksta dokumentiem.

Tiesa konstatējusi, ka pieteicēja nav detalizētāk norādījusi, uz kādiem tieši pieteicējas veselības apraksta dokumentiem, viņasprāt, ergoterapeitam būtu bijis jāvērš uzmanība pieteicējas pašaprūpes, mobilitātes un ar mājas dzīvi saistīto darbību funkcionālo traucējumu smaguma pakāpes novērtēšanas gaitā. Tomēr secināms, ka pieteicēja norādījusi uz pieteicējas medicīniska rakstura dokumentiem, kuros sniegta informācija par pieteicējas veselības traucējumiem, veikto ārstēšanu, uzstādīto diagnozi un blakus diagnozēm.

Īpašas kopšanas nepieciešamības noteicošie kritēriji nav balstīti uz personai noteiktās medicīniska rakstura diagnozes, bet gan uz pašaprūpes, mobilitātes un ar mājas dzīvi saistīto darbību funkcionālo traucējumu smaguma pakāpes kopējo novērtēšanu, proti, ergoterapeits vērtē nevis slimību – veselības traucējumu (diagnozi) –, bet gan tās izraisītās sekas, proti, funkcionālos traucējumus. Attiecīgi izskatāmajā gadījumā nav būtiskas nozīmes, kādas saslimšanas pieteicējai

diagnosticētas, bet būtiska nozīme, vērtējot īpašās kopšanas nepieciešamību, ir pieteicējas funkcionālo spēju novērtējumam, ko veica energoterapeits.

Līdz ar to izskatāmajā gadījumā nav būtiskas nozīmes, kādā apmērā ergoterapeits iepazinās ar pieteicējas slimību vēsturi aprakstošajiem dokumentiem, veicot pieteicējas pašaprūpes, mobilitātes un ar mājas dzīvi saistīto darbību funkcionālo traucējumu smaguma pakāpes kopējo novērtēšanu.

Tiesa nav noliegusi, ka pieteicējai ir funkcionālo spēju ierobežojumi un pieteicēja ir persona ar invaliditāti, kurai ir nepieciešama klātbūtne un īpaša kopšana funkcionālo traucējumu dēļ. Taču valsts atbalsts, nosakot īpašu kopšanu, tiek sniegts, sasniedzot konkrēti definētu prasību kopumu. Gan tiesu, gan komisiju saista normatīvajos aktos noteiktās prasības, tādēļ atkāpšanās no tām būtu vērtējama kā patvaļīga.

[5.4] Pamatojoties uz iepriekš norādīto, tiesa atzinusi, ka nav konstatējams noteikumu Nr.805 8.pielikuma 2.punktā noteiktais priekšnoteikums pieteicējai labvēlīga administratīvā akta, ar kuru tiktu atzīts, ka pieteicējai pastāv medicīniskas indikācijas invalīda īpašas kopšanas nepieciešamībai, izdošanai.

[5.5] Pieteikumā ir norāde, ka pieteicējas veselības stāvoklis pēc Atzinuma pieņemšanas ir pasliktinājies.

Ievērojot minēto, tiesa norādījusi, ka pieteicējai saskaņā ar noteikumu Nr.805 13. un 21.punktu kā personai, kurai noteikta invaliditāte, ir tiesības lūgt veikt atkārtotu pieteicējas novērtēšanu, un sniegt atzinumu īpašas kopšanas nepieciešamībai, ja pieteicējas funkcionālais stāvoklis ir būtiski pasliktinājies.

[6] Pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību par minēto spriedumu.

Apelācija sūdzībā norādīts, ka pēc pieteicējas kritiena 2018.gada 3.augustā veselības stāvoklis paliek arvien sliktāks, pieteicējai parādījušies kustību un orientācijas traucējumi un sirds mazspēja. Pieteicēja bez palīdzības nespēj neko, izņemot iesmelt zupu no bļodiņas un ar karoti ielikt mutē. Pieteicēja nepiekrīt tiesas secinājumam par to, ka nav būtiskas nozīmes, kādas saslimšanas pieteicējai diagnosticētas, jo galvas reiboņi ir iemesls kritienam un samaņas zaudēšanai. Saņemot tiesas spriedumu, pieteicēja pirmo reizi ieraudzīja visus ergoterapeita vērtējumus un atzinumus par pieteicējas spējām un varēšanu.

[7] Komisija iesniedza paskaidrojumus par pieteicējas apelācijas sūdzību, kuros norādīti turpmākie apsvērumi.

Ergoterapeits novērtēja pieteicējas spējas aktivitātē „Ēšana" ar maksimālo punktu skaitu, jo pieteicēja izmanto gan dakšiņu, gan karoti un var patstāvīgi paēst. Turklāt 2019.gada 26.jūnija nosūtījumā uz komisiju norādīts, ka pieteicējai ir samazināts muskuļu spēks, proti, 4 balles, bet tas ir apmierinošs un ļauj pieteicējai patstāvīgi ēst.

Aktivitātē „Pārvietošanās" ir pamatoti noteikts 1 punkts, jo pieteicējai pārsēšanās laikā no gultas uz krēslu un atpakaļ nepieciešama palīdzība, lai pieceltos no gultas, bet pārvietojoties pieteicēja izmanto kruķus un viņai nepieciešama palīdzība.

Aktivitātē „Mobilitāte" ir pamatoti noteikts 1 punkts, jo pieteicējai ir nepieciešama liela fiziska palīdzība pie turēšanās. Saskaņā ar Ministru kabineta 2019.gada 3.decembra noteikumu Nr.578 „Noteikumi par sociālās rehabilitācijas pakalpojuma saņemšanu no valsts budžeta līdzekļiem sociālās rehabilitācijas institūcijā" 3.pielikumu ar mobilitāti tiek saprasta staigāšana vismaz 50 m distancē, kas pieteicējai būtu neiespējami bez citas personas fiziskas palīdzības.

Normatīvie akti neparedz pienākumu komisijai nosūtīt novērtējuma anketu pieteicējai, ja nav saņemts lūgums par tās nosūtīšanu. Pieteicēja novērtējuma anketu nepieprasīja.

[8] Pieteicēja iesniedza papildu paskaidrojumu, kurā norādīts, ka pieteicēja ergoterapeita novērtēšanas laikā sēdēja gultā un atbildēja uz jautājumiem, neko nedemonstrējot, jo visas kustības pieteicējai rada sāpes un bailes no atkārtota kritiena. Pieteicējai, iestājoties sirds mazspējai, trūkst elpa un bieži jāklepo.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietas dalībnieku argumentus, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

Administratīvā apgabaltiesa arī atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pareizi tos novērtējusi, kā arī pareizi interpretējusi un piemērojusi tiesību normas. Tiesas spriedumā ietvertā argumentācija ir pareiza un pilnībā pietiekama, tādēļ apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu tai pievienojas un atkārtoti tos pašus argumentus nenorāda.

[10] Par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda tālāk minēto.

[10.1] Administratīvā apgabaltiesa, tāpat kā pirmās instances tiesa, atzīst, ka, lai sniegtu atzinumu invalīda īpašas kopšanas nepieciešamībai, būtiskas ir nevis medicīniskajos dokumentos norādītās slimības un to daudzums, bet šo slimību izraisītās sekas – funkcionālie ierobežojumi, ko šīs slimības rada. Katrai personai šie funkcionālie ierobežojumi pie vienām un tām pašām slimībām var būt dažādi un izpausties atšķirīgās pakāpēs, tāpēc būtisks ir ergoterapeita veiktais funkcionālo spēju individuāls novērtējums. Tādējādi pirmās instances tiesa pamatoti nevērtēja pieteicējas medicīniskajos dokumentos norādītās slimības, arī apgabaltiesai nav pamata to darīt. Medicīnas dokumentus komisija vērtēja, izlemjot par to, vai pieteicējai ir nosakāma invaliditāte un kuras grupas invaliditāte piešķirama, kā to paredz noteikumu Nr.805 11.punkts.

[10.2] Pieteicēja norādījusi, ka nav saprotams, kā ergoterapeits secinājis, ka pieteicējai Bartela indekss ir 10 punkti. No apelācijas sūdzības un papildus paskaidrojumiem pie tās secināms, ka pieteicēja uzskata šo novērtējumu par neobjektīvu, jo pieteicēja bez palīdzības nevarot neko izdarīt. Visas kustības radot sāpes.

Pieteicējai saskaņā ar Personas ikdienā veicamo darbību un vides novērtējuma anketu Nr.2-31.1/62 punkti piešķirti šādās aktivitātēs: „Ēšana" (2 punkti), „Pārvietošanās" (1 punkts), „Kustīgums" (1 punkts), „Kāpnes un citi alternatīvi augstuma pārvarēšanas ceļi" (1 punkts), „Rūpes par izskatu" (1 punkts), „Vēdera izeja" (2 punkti), „Urinācija" (2 punkti).

Pārbaudot minēto vērtējumu kopsakarā ar lietas materiāliem, Administratīvā apgabaltiesa nekonstatē, ka ergoterapeita novērtējums būtu acīmredzami nepamatots. Arī pieteicējas argumenti par to neliecina.

Piemēram, Funkcionālo spēju pašnovērtējuma anketā, ko pieteicēja aizpildījusi 2019.gada 26.jūlijā, norādīts, ka pieteicēja var paēst to, ko atnes, ēd lēni. Ergoterapeits konstatējis, ka pieteicēja izmanto gan dakšiņu, gan karoti. Paēst var patstāvīgi. Tādēļ nav pamata secinājumam, ka ergoterapeits kritērijā „Ēšana" būtu veicis nepamatotu pieteicējas funkcionālo spēju novērtējumu.

Attiecībā uz kritēriju „Pārvietošanās" (no gultas uz krēslu un atpakaļ) ergoterapeits novērtējis, ka pieteicējai ir nepieciešama liela fiziska palīdzība, var sēdēt, komentāros norādot, ka pārsēšanās laikā pieteicējai nepieciešama palīdzība, lai pieceltos no gultas. Personas gulta atrodas zemu, tādēļ personai ieteikts pacelt gultu augstāk, lai vieglāk būtu piecelties no gultas. Tātad tas nenozīmē, ka pieteicēja vispār nevar piecelties un pārsēsties uz krēslu. Turklāt Funkcionālo spēju pašnovērtējuma anketā pieteicēja pati komentāros ir norādījusi, ka piecelšanās kājās no sēdus stāvokļa ir iespējama ar palīglīdzekļu palīdzību. Tātad pārvietošanās (no gultas uz krēslu un atpakaļ) spējas pieteicējai ir novērtētas pareizi un atbilstoši viņas pašas norādītajam.

Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību komisija papildus ir izskaidrojusi, ka pieteicējai konstatētas sekas pēc cerebrāla insulta smadzenītēs, tādēļ ir konstatēti izteikti kustību, gaitas, līdzsvara un koordinācijas traucējumi. Tāpēc pieteicējai ir samazināts muskuļu spēks, bet spēks kājās ir apmierinošs. Pārvietojoties pieteicēja izmanto kruķus un viņai nepieciešama palīdzība. Vairāk tas nepieciešams, jo reibst galva un pieteicēja drošības pēc jāuzmana. Komisija vērš uzmanību, ka sēžot pieteicēja var saglabāt līdzsvaru.

Arī aktivitāte „Kustīgums" (staigāšana vai ratiņkrēsla lietošana) novērtēta atbilstoši tam, kā staigāšanas spējas pieteicēja pati ir novērtējusi Funkcionālo spēju pašnovērtējuma anketā. Proti, ergoterapeits norādījis, ka pieteicējai nepieciešama liela fiziska palīdzība, staigājot vai pārvietojoties ar riteņkrēslu, kas saskan ar pieteicējas norādīto, ka pārvietošanās pa mājokli iespējama šļūcot ar palīglīdzekļiem. Arī SIA „Tukuma slimnīca" neirologa 2019.gada 20.jūnija izrakstā (*lietas 24.lapa*) norādīts, ka pieteicēja pārvietojas ar spieķi un cilvēku atbalstu pa istabu ļoti lēni, šļūcošiem soļiem. Tātad tas liecina, ka pieteicējai kustīguma spējas nav pilnībā zudušas, bet ar atbalsta līdzekļiem ir iespējamas. No Personas ikdienā veicamo darbību un vides novērtējuma anketas 9.sadaļas ir redzams, ka ergoterapeits ir sniedzis ieteikumus, lai pieteicējas funkcionālās un pašaprūpes spējas, tostarp, pārvietošanās un kustīguma spējas tiktu uzlabotas – nepieciešami palīglīdzekļi, piemēram, rolators ar elkoņa atbalstu, lai persona ejot varētu atspiesties un atvieglot pārvietošanos.

Aktivitātē „Kāpnes un citi alternatīvi augstuma pārvarēšanas ceļi" ergoterapeits novērtējis, ka pieteicējai nepieciešama fiziska vai vārdiska palīdzība, pārvietojoties pa kāpnēm vai citiem alternatīviem augstuma pārvarēšanas ceļiem. Ņemot vērā, ka pieteicēja nav pavisam nekustīga un var pārvietoties, izmantojot palīglīdzekļus, kas pieteicējai novērtēšanas brīdī bija arī mājās (kruķi), secināms, ka pieteicējai ir iespējams izmantot, ja ne kāpnes, tad, piemēram, liftu. Tādējādi ergoterapeita novērtējums arī šajā kritērijā ir pamatots.

Apgabaltiesa no pieteicējas argumentiem nekonstatē, ka pieteicējai būtu iebildumi par to, ka kritērijs „Rūpes par izskatu", „Vēdera izeja" un „Urinācija" būtu novērtēts nepareizi.

[10.3] No apelācijas sūdzības un pieteicējas papildus paskaidrojumiem šajā lietā apgabaltiesa nekonstatē tādus apstākļus, kas liecinātu, ka brīdī, kad apgabaltiesa pabeidza izskatīt lietu pēc būtības, pieteicējas funkcionālās spējas būtu būtiski samazinājušās vai zudušas salīdzinājumā brīdi, kad tika pieņemts Atzinums. Tādējādi nav konstatējami apstākļi, lai izdarītu secinājumu, ka ergoterapeita atzinums vairs neatbilst aktuālajiem pārbaudāmajiem apstākļiem šajā lietā. Turklāt apgabaltiesa vērš pieteicējas uzmanību, ka pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka pieteicējai saskaņā ar noteikumu Nr.805 13. un 21.punktu kā personai, kurai noteikta invaliditāte, ir tiesības lūgt veikt atkārtotu pieteicējas novērtēšanu un lūgt sniegt atzinumu īpašas kopšanas nepieciešamībai, ja pieteicējas funkcionālais stāvoklis ir būtiski pasliktinājies.

[11] Pamatojoties uz iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka nepastāv priekšnoteikumi, lai pieteicējai izdotu labvēlīgu administratīvo aktu – uzliktu pienākumu komisijai sniegt atzinumu par medicīniskajām indikācijām īpašas kopšanas nepieciešamībai pieteicējai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru tiktu konstatētas medicīniskās indikācijas invalīda īpašas kopšanas nepieciešamībai, izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente I.Meldere

Tiesneses S.Kanenberga

I.Juhņeviča-Knoka